

[Agnete Laustsen]

skyder en ændret sammensætning af ankenævnet til senere udvalgsbehandling.

Disse ændringsforslag kan vi derfor stemme for, hvorimod vi ikke kan gå ind for nogen af de andre ændringsforslag.

Henrik Toft (V):

Behandlingen af lovforslag nr. L 124 i socialudvalget har til fulde vist, at der er behov for en yderligere indsats med hensyn til ændring af ankelovgivningen. De forhold, som er blevet afdækket med hensyn til klager rundt omkring i landet, er vist kommet bag på en del af udvalgets medlemmer. Der er nogle ting, vi ikke var klar over på forhånd, og det synes jeg berettiger til, at der nu er et udvalg, som arbejder videre og forhåbentlig kommer med et forslag, der virkelig kan reducere de lange afgørelsestider.

Et ankesystem med for lange afgørelsestider er nemlig dårligt. Derfor er det selvfølgelig tilfredsstillende, at vi nu får taget hul på det og får reduceret det antal klager, der kommer frem. Det vil forhåbentlig vise sig at blive tilfældet. Men det rigtige må selvfølgelig være at have en så enkel lovgivning, at der overhovedet ikke er behov for at anke. Det skal være et formål for denne regering, at vi kommer frem til, at vi virkelig får reduceret antallet af klager.

Jeg kan meddele, at venstre kan støtte de af regeringen stillede ændringsforslag.

Agerschou (SF):

Socialministerens lovforslag havde til formål at ændre det sociale ankesystem, så den enkelte borgers ankemulighed blev forringet. Hvis det bliver vedtaget – og det er der al mulig grund til at tro, efter at socialdemokratiet er gået i gang med det samarbejdende folkestyre med de borgerlige partier – bliver den i forvejen spinkle retssikkerhed, specielt inden for bistandslovens område, yderligere illusorisk.

SF har stillet en række ændringsforslag, som, hvis de bliver vedtaget, betyder en styrkelse af det enkelte menneskes retsstilling, samtidig med at sagsmængden i den sociale ankestyrelse vil blive reduceret. En vedtagelse af SFs ændringsforslag vil medføre, at det sociale udvalg forhindres i at anke videre til den sociale ankestyrelse, hvis der er utilfredshed med amsankenævnets afgørelse. Det

socialt ankesystem er efter SFs opfattelse til for den enkelte borgers skyld, ikke for at de forskellige offentlige instanser kan anke hindrernes afgørelser.

Samtidig har SF foreslået, at to områder, nemlig de sociale udvalgs afgørelser i henhold til bestemmelserne om hjemmehjælp og om bistand til indretning af bolig m.v., for fremtiden kan indbringes for amsankenævnet, hvilket de ikke kan i dag. Dette forhold har flere steder været medvirkende til, at f.eks. ældre mennesker har måttet opholde sig unødigt længe på et hospital, fordi et socialudvalg ikke ved benyttelse af de to bestemmelser har villet muliggøre, at de pågældende vendte tilbage til deres eget hjem.

SF konstaterede med tilfredshed, at der ifølge tredje udkast til betænkning til lovforslaget var et flertal for denne ændring, bestående af socialdemokratiet, det radikale venstre og socialistisk folkeparti, ligesom vi er vidende om, at VS, der ikke har medlemmer i udvalget, ville stemme for forslaget.

Men så kom socialdemokratiets nye princip om det samarbejdende folkestyre i vejen, og nu er socialdemokratiet hoppet fra ændringsforslaget, idet partiet nu støtter et, der er betydelig ringere. Til gengæld for denne holdningsændring har socialdemokratiet via forhandlinger og forlig med den borgerlige regering fået forhindret, at amsankenævnet udvides med en fjerde person, der skulle være særligt sagkyndig. Dette forslag, som oprindeligt var stillet af socialministeren, går SF ind for, da der efter vores opfattelse i så fald vil være mulighed for, at retssikkerheden bliver en smule styrket, hvilket er særdeles tiltrængt. Det kan altså konstateres, at det er socialdemokratiet, der forhindrer en ændring af ankesystemet, som vil betyde den omtalte større retssikkerhed. Det kan også konstateres, at socialministeren rent faktisk frafalder et forslag, der er flertal for i folketingssalen. Det håber jeg at socialministeren vil forklare ved en senere lejlighed.

Med andre ord: hvis socialdemokratiet havde ønsket det, kunne der have været etableret et flertal i folketinget for en styrkelse af retssikkerheden på det sociale område. Det kunne socialdemokratiet, SF, VS og det radikale venstre have forhandlet sig frem til. Det ønskede socialdemokratiet ikke. Det foretrak at indgå forlig med de borgerlige partier. Velbekomme!